

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **P. K.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2010, čj. OAM-443/VL-18-K01-2009, t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**

- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného správního orgánu ze dne 14. 1. 2010 byla posouzena žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako nepřípustná podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Druhým výrokem pak žalovaný řízení o udělení mezinárodní ochrany v této věci zastavil podle § 25 písm. i) tohoto zákona, rozhodl i o tom, že podání žaloby nemá v souladu s ust. § 32 odst. 3 zákona o azylu odkladný účinek.

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného a současně žádal i o přiznání odkladného účinku žalobě. Uvedl, že by jinak musel vycestovat z ČR do Arménie, aniž by bylo zkoumáno, zda je jeho návrat bezpečný a v souladu s mezinárodními závazky, zejména s ohledem na jeho zdravotní stav a stav lékařské péče v Arménii. Jeho deportace by byla v rozporu se zásadou non-refoulement, zakazující návrat uprchlíka do státu, kde mu hrozí ohrožení života, zdraví či osobní svobody. Bylo by mu rovněž upřeno právo na soudní ochranu, protože pokud by byl nucen vycestovat, byl by pro něho pozitivní výsledek azylového řízení bez významu. Namítal porušení ust. § 3 a § 50 správního řádu, když žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti a v rozsahu, nezbytném s ohledem na konkrétní okolnosti případu a nepřihlédl ku všem důkazům, které žalobce předložil v řízení. Dále namítal nenaplnění podmínek označení jeho žádosti za nepřipustnou a rovněž tak nenaplnění možnosti zastavení řízení dle § 25 písm. i) zákona o azylu. V předchozích případech žádal o azyl kvůli problémům se svojí manželkou a snaze pobývat poblíž své dcery, v probíhajícím řízení označil za důvod své žádosti nedobrý zdravotní stav, což nemohl dříve uvést, neboť v r. 2006 byl ještě zdravotně v pořádku a v průběhu druhého řízení ještě nebyly jeho zdravotní problémy tak výrazné. Zdravotní stav se však postupně zhoršoval, jeho vážnost dokládají nyní předložené zprávy (13. 1. 2010) – je nutný dohled specializované lékařské ambulance, správní orgán se nikdy dříve jeho zdravotním stavem nezabýval. Žalobce je přesvědčen, že v jeho případě existují důvody zvláštního zřetele hodné, pro které mu měl být udělen humanitární azyl. Potřebuje dohled lékaře – specialisty a nemůže odcestovat do Arménie. Dříve pod lékařským dohledem nebyl, neboť neměl prostředky na to, aby si léčbu hradil, v Arménii by mu nebyla péče poskytnuta vůbec. Žalobce proto žádal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaný se písemně k žalobě vyjádřil dne 19. února 2010, uvedl, že oprávněnost žaloby popírá, odkazuje přitom na obsah správního spisu, zejména žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany a napadené rozhodnutí. Žalobce byl již v minulosti účastníkem řízení o udělení MO, žalovaný i nadále zastává názor, že žalobce prakticky uvádí shodná fakta s těmi, s nimiž vstoupil do řízení o udělení mezinárodní ochrany v minulosti, tedy především snahu o legalizaci svého pobytu na území ČR. Po pravomocném ukončení svého prvního azylového řízení dne 17. 12. 2007 se žalobce zdržoval na zdejším území legálně za pomoci zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal 16. 4. 2009 poté, co selhala jeho snaha prodloužit si zde vízum za účelem strpění a jmenovaný se tak reálně ocitl v situaci, kdy musel území ČR opustit. Dne 13. 7. 2009 podal žalobce třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany. Z doložených materiálů je zřejmé, že opakovaná žádost jmenovaného je účelová, slouží k dosažení legalizace zdejšího pobytu. Udělení mezinárodní ochrany je přitom zcela mimořádný institut, sloužící k ochraně cizinců, kteří pociťují důvodnou obavu z hrozby nebezpečí vážné újmy ve věci jejich možného návratu do země původu. Po zhodnocení důvodů, které žalobce předkládal v současném řízení, dospěl žalovaný k závěru, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti či zjištění, podmínky ust. § 10a písm. e) zákona o azylu byly naplněny a došlo tak oprávněně k využití ust. § 25 písm. i) tohoto zákona.

Žalobní námitky shledává žalovaný nedůvodnými, poukazuje na skutečnost, že podání žaloby proti rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 zákona o azylu nemá odkladný účinek a k jeho přiznání se proto nepřiklání. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby v plném rozsahu.

Z žalobcem zaslané zprávy MUDr. M. z P. ze dne 15. 2. 2010 vyplývá, že v r. 2007 prodělal úraz hlavy, kdy přetrvává bolest hlavy, motání, únava, deprese a levostranná hemiparéza. Ze zprávy Policie České republiky, ICP Kostelec nad Orlicí ze dne 7. 4. 2010 plyne, že žalobce dne 19. 1. 2010 opustil P. S. v K. n. O. a pobývá v PS Z., kde podal dne 29. 3. 2010 novou žádost o udělení mezinárodní ochrany.

Ze správního spisu plyne, že žalobcova žádost o udělení mezinárodní ochrany, o níž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím, je již v pořadí třetí žádostí žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území ČR, když v minulosti došlo k zamítnutí jeho žádostí a rovněž tak odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem v Brně. V předchozích řízeních žalobce uváděl své problémy s bývalou manželkou s tím, že se nechce vrátit do Arménie, neboť by tam měl problémy. V žádosti ze dne 13. 7. 2009 žalobce uvedl, že vlast opustil v srpnu 1992 za lepším a klidným životem, jiný důvod neměl, dne 6. 6. 2007 byl v Praze přepaden neznámými pachateli, byl léčen na JIP a po probuzení měl v hlavě zmatek, trvalo několik dní, než se upamatoval na některé detaily. Odkázal na vyjádření lékařky z 13. 6. 2007, která uvedla, že má velmi vážné zranění, po propuštění z nemocnice měl problémy, dále popsal, že mu bylo doporučeno neurologické vyšetření, ale nebyl pojištěn, takže se mu po dobu dalších dvou let nepodrobil. Po příjezdu do PoS byl objednan na vyšetření CT, na které ovšem zapomněl. V jeho vlasti neexistuje pojišťovací systém, je tam korupce, k arménským lékařům nemá důvěru, úroveň zdravotnictví je nízká. On chce být zdravý, vést plnohodnotný život, chce být vyšetřován odbornými lékaři a být léčen. O zdravotním stavu žalobce podal znalecký posudek soudní znalec Prof. MUDr. I. B., CSc. dne 17. 8. 2007, a to se závěrem, že léčba pacienta vyžaduje zejména klidový režim, léčba poruch psychiky farmakoterapií, celkově po dobu nejméně 10ti týdnů. Žalobce v přípisu ze dne 16. 7. 2009 uvedl, že vlast opustil v r. 1992, od té doby žije v ČR, ovšem nynější jeho důvody jsou jiné, než pro které žádal o udělení mezinárodní ochrany dříve, má fyzické a psychické problémy, které komplikují jeho život. V Arménii by se nemohl léčit, všichni odtud utíkají. Dále žalobce vylíčil své rodinné problémy, to, že chce uznat své otcovství k dceři.

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.) a konstatoval, že namítaných pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., a to se souhlasem obou účastníků řízení.

Dle ust. § 10a písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná, pokud podal cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti, nebo zjištění, které nebyly bez jeho

vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení této ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení.

Řízení se zastaví, pokud je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná (§ 25 písm. i) zákona o azylu.

Soud konstatuje, že žalobce odešel ze země původu již v r. 1992, sám uvedl, že odešel pouze za lepším životem, žádné jiné důvody neměl. Je tak zcela patrné, že správní orgán nepochybil, pokud k takovému vyjádření rozhodl v prvním řízení a k žádosti žalobce o udělení azylu tak, že jeho žádost zamítl jako zjevně nedůvodnou, žalobu zamítl jako nedůvodnou i krajský soud a Nejvyšší správní soud odmítl žalobcovu kasační stížnost. V mezidobí pak k druhé žádosti žalobce došlo k zastavení řízení pro nepřipustnou žádost a žalobcova nynější třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany byla opět žalovaným posouzena obdobně, žalobce uvádí, že novou skutečností je to, že by mu měl být přiznán humanitární azyl, neboť je nemocen a nemůže se vrátit do Arménie z tohoto důvodu. Po přezkoumání věci však žalobou namítaný důvod, pro který je žalobce přesvědčen, že podmínky ust. § 10a) písm. e) zákona o azylu a následně § 25 písm. i) tohoto zákona nebyly naplněny, soud neshledal. Žalobce předně uvádí, že chce být nablízku své dceři, chce uznat své otcovství, do Arménie se vrátit nechce, neboť by tam nemohl být léčen, nemá pojištění, ani prostředky na léčbu. Tyto argumenty soud zvážil a uvádí, že z průběhu spisu a dosavadního vývoje žalobcovy situace je po přezkoumání věci patrné, že žalobce zcela jistě nesplňuje žádný azylově relevantní důvod pro udělení mezinárodní ochrany dle ust. § 12 či § 13. Pokud uváděl, že je přesvědčen, že v jeho případě jsou naplněny podmínky zvláštního zřetele hodné z důvodu jeho zdravotních problémů, soud si i za situace, kdy je taková úvaha svěřena právní úpravou výhradně do pravomoci správního orgánu a jeho správního uvážení dovoluje konstatovat, že žalobci se dostalo seriózního ošetření v době, kdy jeho zdravotní stav byl v r. 2007 po úrazu hlavy vcelku vážný, jeho následky však již dlouhodobě žalobce na životě neohrožují a soud nevidí žádný důvod, proč by měl správní orgán zvažovat za dané situace udělení mezinárodní ochrany žalobci z důvodů zdravotních potíží, které ho životně neohrožují. To, že žalobce není spokojen s úrovní lékařské péče v zemi původu zcela jistě důvodem pro udělení doplňkové ochrany, která předpokládá existenci azylově relevantní vážné újmy předpokládané v případě návratu cizince do země původu, též není. Soud proto po přezkoumání věci nemohl dospět k jinému závěru, než že žalovaný opakovaně zhodnotil situaci žalobce seriózně, když dospěl k závěru, že žalobce opakovaně žádá o udělení mezinárodní ochrany z důvodu legalizace zdejšího pobytu, jím uváděné důvody nejsou azylově relevantní a směřují tak od počátku ku konstatování zjevné nedůvodnosti jeho žádostí. Ze stejného důvodu jsou proto naplněny bez dalšího žalovaným konstatované podmínky ust. § 10a písm. e) zákona o azylu, jak uvedeny výše, když na žalobce je možno, dle názoru soudu, vztáhnout dikci tohoto ustanovení bez konstatování namítaných pochybení, stejně tak pak i podmínky pro aplikaci ust. § 25 písm. i) tohoto zákona. Z uvedených skutečností pak soud vycházel, když žalobu zamítl s odkazem na ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud zdůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce nebyl ve věci úspěšný, žádný z účastníků pak náklady řízení nevyčísil a nežádal.

O žádosti žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě soud samostatně nerozhodoval, když tímto rozhodnutím rozhodl o žalobě samotné za stavu, kdy od 29. 3. 2010 měl i informaci o tom, že žalobce podal novou žádost o udělení mezinárodní ochrany.

V Hradci Králové dne 12. července 2010

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně